

LIBRIS

We know
books

POVEȘTI DE AUR

Aventurile lui Pinocchio

Adaptare după CARLO COLLODI

de CRISTINA DONOVICI

Ilustrații de KATYA LONGHI

LITERA

mică

București

Geppetto era un tâmplar foarte sărac. Locuia în micuța lui casă de la marginea orașului, care era totodată și atelier. Bătrânul meșterea mereu câte ceva, ca să mai uite de foame și de golul din inima lui. Marea problemă a lui Geppetto nu era lipsa banilor, cum ați putea crede, ci faptul că nu avea și el un copilaș. Cu mâncarea se descurca el, dar tare mult își dorea să aibă un băiat pe care să îl iubească așa cum numai un părinte poate iubi.

Într-o zi, Geppetto primi în dar de la un prieten un buștean măricel pentru foc și se gândi așa:

– Dacă nu mi-a fost dat să am un copil, o să îmi fac din acest lemn măcar o păpușă, să îmi țină de urât.

LIBRIS

We know
books

Se apucă să cioplească lemnul chiar în acea seară, la lumina lumânării. Pentru că omul era un tâmplar priceput, în scurt timp, bușteanul începu să capete o formă de păpușă atât de reușită, încât până și Geppetto se miră.

„Ia te uită, parcă seamănă cu un copilăș! O să îi dau numele de Pinocchio!“ își spuse el.

Îi făcuse ochi, nas, urechi, gură, ba chiar și păr. Iar în momentul în care o și pictă, păpușa de lemn era ca un băiețel adevărat. Și chiar când termină de pictat buzele, păpușa începu să vorbească. Geppetto rămase cu gura căscată de uimire.

Era foarte fericit! În sfârșit avea copilășul mult dorit, chiar dacă era din lemn. Așa că îi făcu repede haine lui Pinocchio și îl învăță să meargă. În zilele ce urmară, Geppetto încercă să își educe noul fiu, dar nu reușea nicicum. Pinocchio era neascultător și făcea doar ce voia el, fără să îi pese de tatăl lui.

LIBRIS

We know
books

— De ce m-ai făcut din lemn? Vreau să fiu un băiețel adevărat! îi zicea el furios lui Geppetto.

Dar acesta nu se supăra, pentru că se atașase de Pinocchio și îl vedea ca pe propriul copil.

Într-o zi, în timp ce Pinocchio tipa din nou supărat la Geppetto din cine știe ce motiv, un greier mic apăru dintr-odată pe masă, în fața lui, și spuse așa:

- Pinocchio, fii drăguț cu tatăl tău! Ascultă ce spune și nu mai vorbi urât cu el! O să îți pară rău...
- Dar cine ești tu, mogâldeată? se răsti la el Pinocchio.
- Eu sunt Gimini, conștiința ta, spuse greierașul. Și voi veni să te ajut de câte ori vei avea nevoie de mine.
- Ia lasă-mă în pace! strigă Pinocchio și aruncă cu un ciocan după el. Din fericire nu îl nimeri, iar greierul avu timp să se adăpostească.

